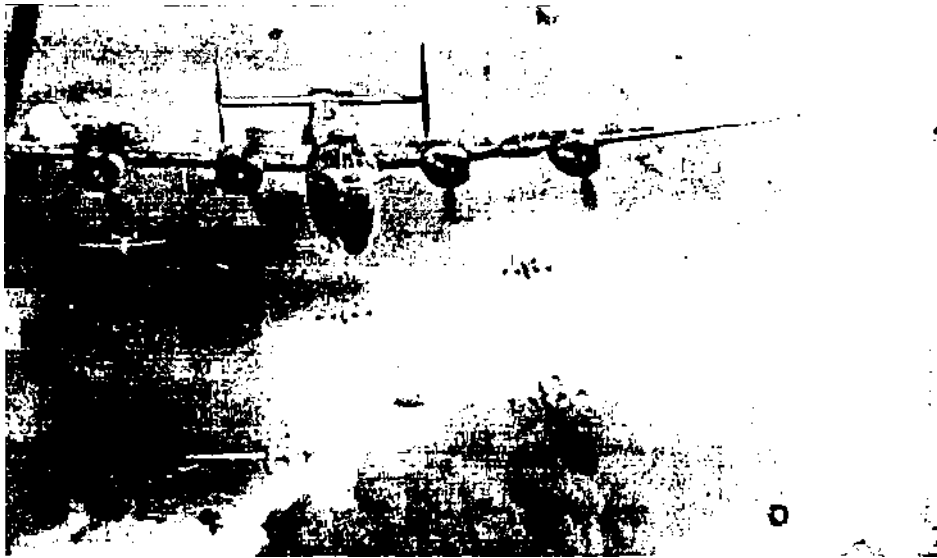

Operace „Nemyslitelné“

1. část - Plán napadení spojenců na SSSR v roce 1945

Máme tu opět „slavné májové dny“ a propaganda oslavující hrdinství spojeneckých vojsk našich západních „partnérov“ běží na plný plyn. Nebude tedy od věci připomenout si, co před několika málo lety vyplulo z částečně odtajněných britských archívů.

Události a fakta popsané v tomto článku se zdají neuvěřitelné a nemyslitelné. Je opravdu těžké jim uvěřit, protože normální člověk nepochopí zradu toho, koho považoval za spojence a přítele. A přesto tomu tak bylo.

Americké bombardéry Consolidated B-24 Liberator

Tato informace byla dlouho uchovávána v tajnosti a na světlo světa přišla až v posledních letech. Jedná se o plán překvapivého útoku na SSSR hned v létě roku 1945, plán vypracovaný spojenci, jehož uskutečnění bylo zastaveno fakticky až v poslední chvíli.

Třetí světová válka měla začít 1. července 1945 překvapivým útokem spojených sil Anglosasů na sovětská vojska... Zatím o tom ještě málokdo ví, stejně tak i to, jakým způsobem Stalin dokázal překazit plán „pravděpodobných spojenců“, proč bylo nutné urychleně dobýt Berlín, proti komu britští instruktoři v dubnu 1945 cvičili nerozpuštěné německé divize, které se nechaly dobrovolně zajmout, proč byly s nelidskou krutostí zničeny Drážďany v únoru téhož roku a koho ve skutečnosti tím chtěli Anglosasové vyděsit.

Podle oficiálních modelů historie pozdního SSSR skutečné příčiny toho všeho nebyly ve školách vysvětlovány, tehdy byl v kurzu „boj za mír“, ve vyšších vrstvách uzrávalo „nové myšlení“ a legenda o „čestných spojencích - USA a Velké Británii“ byla všeobecně propagována. Dokonce i dokumentů bylo tehdy publikováno jen pár - a tento byl utajován z celé řady příčin. Až v poslední době začali Angličané částečně zpřístupňovat archívy tohoto období, protože tu už není Sovětský svaz,

kterého se obávali.

Na začátku dubna 1945 před samotným koncem války Winston Churchill, ministerský předseda ruského „spojence“ Velké Británie, vydal příkaz náčelníkům svých štábů k vypracování operace překvapivého úderu na SSSR - operaci „Nemyslitelné“. Plán v rozsahu 29 stran mu byl předložen 22. května 1945.

Podle tohoto plánu měl být útok na SSSR proveden po vzoru Hitlera - nečekaným úderem. 1. července 1945 čtyřicet sedm anglických a amerických divizí bez jakéhokoli vyhlášení války měly uštedřit drtivou ránu naivním Rusům, kteří takovou nekonečnou podlost od svých spojenců naprosto neočekávali. Úder mělo podpořit 10 - 12 německých divizí, které „spojenci“ drželi nerozpuštěné v Šlesvicku-Holštýnsku a jižním Dánsku a které denně cvičili britští instruktoři: připravovali je k nové válce se SSSR. Podle plánů měla začít válka sjednocené západní civilizace proti Rusku a následného „křížového tažení“ se měly zúčastnit i další země, například Polsko a po té Maďarsko... Válka měla dovést k úplnému rozbití a kapitulaci SSSR. Konečným cílem bylo završit ji tam, kde to plánoval Hitler v plánu Barbarossa - na hranicích Archangelsk-Stalingrad.

Anglosasové se chystali zlomit Rusy terorem - totálním zničením velkých sovětských měst: Moskvy, Leningradu, Vladivostoku, Murmansku a dalších drtícími údery létajících pevností". V ohnivých smršťích měly zahynout miliony Rusů, stejně jako byl zničen Hamburk, Drážďany, Tokio,... To se chystali učinit se svými „spojenci“. Tedy obvyklý obraz: nejodpornější zrada, krajní podlost a zvěřská krutost - to je vizitka západní civilizace a zvláště pak Anglosasů, kteří zabili nejvíce lidí v celé lidské historii.

Drážďany po bombardování technologií „ohnivá smršť“. Totéž Anglosasové plánovali udělat s ruskými městy.

Nicméně 29. června 1945, den před plánovaným začátkem nové války, Rudá armáda nečekaně změnila svoji dislokaci. To byla rozhodující událost, která otočila tok historie, a příkaz k útoku anglosaským vojskům nebyl vydán. Dobyť Berlína,

kteřý byl pokládán za nedobytný, ukázalo sílu sovětské armády a vojenští experti nepřítel se přiklonili k rozhodnutí SSSR nenapadnout. V čele Sovětského svazu totiž našťestí stál Stalin.

Přitom vojenské námořnictvo Spojeného království a Spojených států měly tehdy vůči SSSR absolutní převahu: v minonoscích 19x, v bitevních lodích a velkých křižnících 9x, ponorkách - 2x *. A více než sto letadlových lodí s několika tisíci jednotek palubních letadel proti nule na straně SSSR. "Pravděpodobný spojenec" disponoval 4 vzdušnými armádami těžkých bombardérů, které mohly kdykoli nanést zničující úder. Sovětské letectvo bylo co se týče bombardování nesrovnatelně slabší.

V dubnu 1945 mezi spojenci panovala představa, že ruští vojáci jsou válkou vyčerpaní a vojenská technika na hranici funkčnosti. Jejich vojenští odborníci však byli nakonec velmi překvapeni silou sovětské armády, kterou demonstrovala při dobytí Berlína, jenž byl jimi považován za nedobytný. Není pochyb o správnosti závěru historika V. Falina, že Stalinovo rozhodnutí o útoku na Berlín na počátku května 1945 zabránilo třetí světové válce. To bylo nedávno potvrzeno i odtajněnými dokumenty. V opačném případě by byl Berlín vydán bez boje "spojencům", a sjednocené síly celé Evropy a Severní Ameriky by pak udeřily na SSSR.

Avšak i po dobytí Berlína se plány na zrádný útok dále rozvíjely v plné rychlosti. Zastaveny byly až tehdy, když bylo zjištěno, že byly vyzrazeny a výpočty strategiů ukázaly, že bez nečekaného úderu by SSSR nemohl být zničen. Existoval ještě jeden důležitý důvod, proč Američané vznesli vůči Britům námitky: potřebovali totiž SSSR, aby rozdrtil Kwantungskou armádu na Dálném východě, bez čehož by americké vítězství nad Japonskem bylo nejisté.

Stalin nebyl schopen zabránit druhé světové válce, ale podařilo se mu předejít té třetí. Situace byla mimořádně vážná, ale SSSR opět zvítězil, nepoddal se.

Nyní se na Západě snaží vysvětlovat plán Churchilla jako „odpověď“ na „sovětskou hrozbu“, na Stalinovy snahy zmocnit se celé Evropy.

„Existovaly v té době v sovětském vedení plány útoku na pobřeží Atlantiku a dobytí britských ostrovů? Na tuto otázku je třeba odpovědět záporně. Potvrzuje to Sovětským svazem 23. června 1945 přijatý zákon o demobilizači armády a námořnictva a jejich následné převedení do mírového stavu. Demobilizace začala 5. července 1945 a byla dokončena v roce 1948. Stav armády a námořnictva byly sníženy z 11 milionů na méně než 3 miliony osob. Zrušen byl Výbor obrany státu, nejvyšší velení. Počet vojenských okruhů v letech 1945 - 1946 se snížil z 33 na 21. Výrazně se snížil počet vojsk ve východním Německu, Polsku a Rumunsku. V září 1945 byla sovětská vojska stažena ze severního Norska, v listopadu z Československa, v dubnu 1946 z ostrova Bornholm (Dánsko) a v prosinci roku 1947 z Bulharska ...

Vědělo sovětské vedení o britských válečných plánech proti Sovětskému svazu? Na tuto otázku je třeba odpovědět kladně... Nepřímo to potvrzuje i přední odborník na historii sovětských ozbrojených sil, profesor Edinburghské university D. Erickson. Podle něj znalost Churchillova plánu pomáhá vysvětlit, „proč se maršál Žukov náhle rozhodl v červnu 1945 přeskupit své síly; dostal rozkaz z Moskvy, aby posílil obranu a detailně

studoval rozmístění vojsk západních spojenců. Nyní jsou důvody jasné: je očividné, že o Churchillově plánu se v Moskvě dozvěděli včas a stalinský generální štáb přijal vhodná opatření(Ržeševskij Oleg Alexandrovič, Voienko-historickv výzkum)

* údaje byly čerpány z tohoto zdroje:

<http://www.respublika.info/4440/history/article22384/> Bezprostředně po zveřejnění článku je však odkaz důsledně přesměrováván na bulvár :-)

Operace "Nemyslitelné"^M, 2. část

*Výtahy z rozhovorů s nejvýznamnějším odborníkem na tuto problematiku, doktorem historických věd **Valentinem Falinem**.*

Je obtížné najít v uplynulém století politika, který by se rovnal Churchillovi ve schopnosti ohromovat jak cizince, tak i své vlastní. Ale obzvláště úspěšný byl budoucí „sir“ Winston, pokud jde o farizejství a intriky ohledně Sovětského svazu.

V prohlášeních adresovaných Stalinovi se "modlil, aby Anglosaský svaz byl zdrojem mnoha požehnání pro obě země, pro Organizaci spojených národů a pro celý svět" a přál „naprostý úspěch tomuto šlechtnému podniku". Jednalo se v tomto případě o širokou ofenzívu Rudé armády po celé východní frontě v lednu 1945, která byla rychle připravena jako reakce na prosbu Washingtonu a Londýna o pomoc spojencům v krizi v Ardenách a Alsasku. Ale všechno byla jen slova. Ve skutečnosti se Churchill vůbec necítil být vůči Sovětskému svazu jakkoli zavázán.

Právě tehdy totiž Churchill přikázal uložení zabavených německých zbraní s ohledem na jejich možné použití proti Sovětskému svazu a rozmísťoval kapitulující vojáky a důstojníky Wehrmachtu provizorně ve Šlesvicku-Holštýnsku a v jižním Dánsku. To vše se zřetelem k plánovanému zákeřnému podniku, který britský vůdce zamýšlel. Britové brali pod svou ochranou německé jednotky, které se vzdaly bez odporu, a posílali je do jižního Dánska a Šlesvicko-Holštýnska. Celkem tak bylo rozmístěno asi 15 německých divizí. Zbraně byly uloženy a personál byl cvičený pro budoucí boje. Na konci března a začátkem dubna Churchill vydal

centrále rozkaz připravit operaci „Nemyslitelné“ - napadení Sovětského svazu za účasti USA, Anglie, Kanady, polských sborů a 10 - 12 německých divizí. Třetí světová válka měla vypuknout 1. července 1945.

V jejich plánu byl jasně řečeno: sovětsí vojáci v té době budou unaveni, zbraně, jež byly používány v bojích v Evropě, opotřebované a zásoby potravin a léků vyčerpané. Proto nebude těžké je vrátit zpět do předválečných hranic a donutit Stalina odstoupit. SSSR čekala změna státního systému a rozdělení. Jako zastrašení mělo proběhnout bombardování některých velkých měst, zejména Moskvy. Tu podle plánů Britů čekal osud Drážďan, jež byly, jak známo, spojeneckými letouny srovnány se zemí.

generál Patton

Americký generál Patton velící tankové brigádě přímo uvedl, že se nezastaví na demarkační linii podél Labe dohodnuté v Jaltě, a půjde dál. Na Polsko, odtud na Ukrajinu a Bělorusko - a tak dále až do Stalingradu. A dokončí válku tam, kde ji neměl čas a možnost dokončit Hitler. Rusy nenazval jinak než "následníky Džingischána, které je třeba v Evropě zlikvidovat". Po válce byl Patton jmenován guvernérem Bavorska, ale brzy byl z tohoto postu odvolán pro sympatie s nacisty.

Londýn dlouho popíral existenci takového plánu, ale před několika lety Angličané část svých archívů odtajnilo a mezi dokumenty byly i listiny týkající se plánu "Nemyslitelné". Tady se už tedy nedá na nic vymlouvat...

Zdůrazňuji, že to není spekulace, nikoli hypotéza, ale informace o akci, která dostala i vlastní jméno. Účast v ní přijali americké, britské a kanadské síly, polský expediční korpus a 10 - 12 německých divizí. Ty, co byly ponechány nerozpuštěné a po měsíce školeny anglickými instruktory.

Eisenhower ve svých pamětech připustil, že druhá fronta už na konci února 1945 prakticky neexistovala: Němci ustupovali na východ bez odporu. Jejich taktika byla následující: udržovat, nakolik bude možné, pozice podél linie sovětsko-německé konfrontace tak dlouho, dokud se virtuální západní a skutečná východní fronta nestřetnou a americká a britská vojska jakoby převezmou od jednotek Wehrmachtu taktovku v odrážení „sovětské hrozby“ visící nad Evropou.

Churchill se v této době ve své korespondenci i telefonických rozhovorech snažil Roosevelta za každou cenu přesvědčit, aby Rusové nebyli vpuštěni do střední Evropy. To vysvětluje skutečnost, proč bylo v tu dobu tak důležité dobytí Berlína.

Je třeba říci, že západní spojenci mohli na východ postupovat rychleji, než jak tomu ve skutečnosti bylo, kdyby štáby Montgomeryho, Eisenhowera a Alexandera (italské divadlo vojenských operací) kvalitněji plánovaly své akce, gramotněji uskutečňovaly koordinaci sil a prostředků, a strávily méně času na vnitřní rozmíšky a hledání společného jmenovatele. Washington, pokud byl Roosevelt naživu, se z různých důvodů nesnažil spolupráci s Moskvou ukončit. Ale podle Churchilla "sovětský mouřenín udělal svou práci, a měl by být odstraněn".

Připomeňme si, že Jalta skončila 11. února. V první polovině následujícího dne hosté odletěli domů. Na Krymu bylo mimochodem dohodnuto, že letectví tří mocností by se ve svých operacích mělo držet určitých linií rozdělení. Ale hned v noci z 12. na 13. února bombardéry západních spojenců setřely z tváře Země Drážďany a pak se prošly po hlavních podnicích v Československu i v budoucí sovětské okupační zóně Německa, aby se zdejší významné závody nedostaly k Rusům neporušené. V roce 1941 navrhl Stalin Britům a Američanům bombardovat za použití krymských letišť ropná pole v Ploješti. Ne, tehdy se jich nedotkli. Bombardována byla až v roce 1944, kdy se sovětsí vojáci přiblížili k hlavnímu středisku pro těžbu ropy, které dodávalo Německu palivo během celé předchozí války.

Jedním z hlavních cílů náletů na Drážďany byly mosty přes Labe. Zpracovalo zde churchillovské rozhodnutí, které sdíleli i Američané, o udržení Rudé armády co nejvíce na východě. V instruktaži před odletem britských posádek bylo řečeno, že je třeba sovětům předvést možnosti spojeneckého bombardovacího letectví. A tak předváděli. A ne jednou. V dubnu 1945 padaly bomby na Potsdam. Zničen byl Oranienburg. Prý - piloti se zmýlili, protože správným cílem bylo údajně Zossen, kde bylo umístěno ředitelství německých leteckých sil. Klasické odvádění pozornosti, které nemělo konce. Oranienburg byl ve skutečnosti bombardován na příkaz Marshalla a Legy, neboť tam byly laboratoře pracující s uranem. Takže žádná laboratoř, žádný personál, žádné vybavení a žádné materiály nesměly padnout do ruských rukou - všechno obrátili v prach.

Sovětské vedení dopustilo v samotném závěru války velké oběti, ale musíme se ptát sami sebe: byl tu snad prostor pro výběr? Vždyť kromě naléhavých vojenských úkolů bylo nutné vyřešit i politické a strategické rébusy do budoucna a zároveň vybudovat překážky plánovanému dobrodružství Churchilla.

Byly učiněny pokusy ovlivnit západní partnery dobrým příkladem. Podle slov

sovětského diplomata Vladimíra Semjonova vím následující: Stalin pozval Andreje Smirnova, tehdy bývalého předsedy třetího Evropského oddělení Ministerstva zahraničních věcí SSSR a současně ministra zahraničních věcí RSFSR, aby za účasti Semjonova projednali možnosti akcí na územích pod sovětskou kontrolou.

Smirnov uvedl, že ruští vojáci v pronásledování nepřítele překročili v Rakousku demarkační linii, která byla dohodnuta v Jaltě, a nabídl de facto vytyčit nové ruské pozice v očekávání, jak si povedou v podobných situacích USA. Stalin jej však přerušil a řekl: "To není správné. Pošlete telegram spojeneckým mocnostem." A diktoval: „Sovětská vojska při pronásledování Wehrmachtu byla nucena překročit demarkační linii, dříve dohodnutou mezi námi. Tímto chci potvrdit, že po ukončení bojů sovětská strana odvede své vojáky zpět do stanovených okupačních zón."

Dne 12. dubna (*v den úmrtí Roosevelta - pozn. překl.*) dostaly americké velvyslanectví a státní a vojenské instituce nové Trumanovy instrukce: všechny dokumenty podepsané Rooseveltem nepodléhají splnění. Po té následoval příkaz zaujmout tvrdší postoj k Sovětskému svazu. 23. dubna pak Truman na shromáždění v Bílém domě řekl: „Dost, už nemáme zájem o spojení s Rusy, a může se stát, že nebudeme plnit s nimi podepsané dohody. Problém s Japonskem budeme řešit bez jejich pomoci." Stanovil si cíl "dělat, jako by dohody z Jalty neexistovaly".

Truman byl blízek tomu, aby neprodleně oznámil konec spolupráce s Moskvou na veřejnosti. Proti tomu však vystoupilo velení armády, s výjimkou generála Pattona, který velel americkým obrněným jednotkám. Mimochodem, americké armádní velení také narušilo "Nepředstavitelný" plán. Měli totiž zájem o vstup Sovětského svazu do války s Japonskem. Jejich argumenty přednesené Trumanovi zněly: V případě, že Sovětský svaz nevystoupí do války s Japonskem na straně USA, pak Japonci přesunou na ostrovy Kwantungskou armádu a budou bojovat se stejným fanatismem, jako tomu bylo na Okinawě. V důsledku toho pak Američané ztratí jeden až dva miliony lidí.

Kromě toho Američané tehdy ještě neotestovali atomovou bombu. A navíc veřejné mínění ve Státech by takovou zradu nepochopilo. Občané Ameriky v té době většinou se Sovětským svazem sympatizovali. Viděli, jaké oběti Rusové přinesli pro všeobecné vítězství nad Hitlerem. Kvůli tomu Truman, podle očitých svědků, trochu dělal drahoty a souhlasil s argumenty svých vojenských odborníků. "Dobře, pokud si tedy myslíte, že nám pomohou s Japonskem, ať tedy pomohou, ale my s nimi končíme," uzavřel Truman. To byla také příčina tak tvrdého rozhovoru s Molotovem, který nechápal, co se náhle stalo. Truman se totiž už tehdy opíral o atomovou bombu.

Navíc američtí vojáci, stejně jako jejich britští kolegové, chápali, že rozpoutat válku se Sovětským svazem je rozhodně snadnější než ji úspěšně dokončit. Riziko jim připadalo příliš velké - ohromující útok na Berlín vyvolal u Britů vystřízlivění. Závěr náčelníků štábu britských vojsk byl jednoznačný: blitzkrieg proti Rusům nevyjde a do dlouhé války se neodvažovali zapojit.

Takže pozice americké armády byla prvním důvodem, proč plán "Nemyslitelné" padl. Druhým - berlínská operace. Za třetí: Churchill prohrál volby a zůstal bez moci. A konečně čtvrtý - samotní britští velitelé byli proti provedení tohoto plánu, protože Sovětský svaz, jak zjistili, byli příliš silný.

Všimněte si, že Spojené státy nejen že Anglii nepozvaly k účasti na této válce, ale

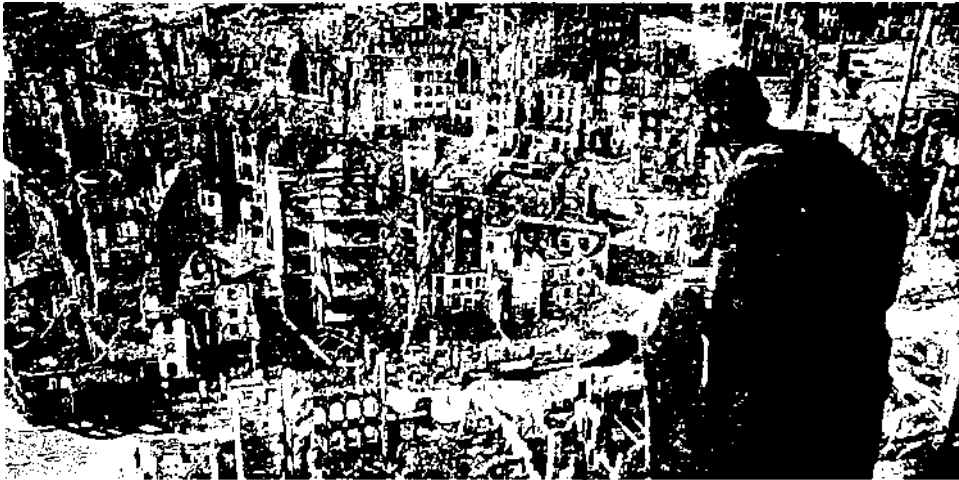
vytlačily ji i z Asie. Podle dohody z roku 1942 nebyla americká linie odpovědnosti omezena Singapurem, ale týkala se i Číny, Austrálie a Nového Zélandu.

Stalin, a to byl hlavní analytik, to všechno shrnul dohromady, když řekl: „Vy ukazujete, co může vaše letectvo, a já vám ukážu, co my můžeme na zemi.“ Demonstroval tak údernou palebnou sílu ruských ozbrojených sil, aby ani Churchill, ani Eisenhower, ani Marshall nebo Patton nebo kdokoli jiný nedostal chuť bojovat proti Sovětskému svazu. Za rozhodnutím ruské strany dobýt Berlín a dosáhnout demarkační čáry, jak bylo dohodnuto v Jaltě, byl nesmírně důležitý úkol - zabránit dobrodružství britského lídra uskutečnit plán „Nemyslitelné“, tedy přechod druhé světové války ve třetí. Pokud by k tomu došlo, obětí by bylo tisíckrát a tisíckrát více!

Byly tedy takové oběti odůvodněné kvůli tomu, aby byl Berlín převzat pod ruskou kontrolu? Poté, co jsem měl možnost si v úplnosti přečíst originální britské dokumenty - byly odtajněny před 5-6 lety - když jsem porovnal svědectví obsažená v těchto dokumentech s informacemi, s nimiž jsem měl díky své službě možnost se setkat již v 50. letech, mnohé zapadlo na správné místo a část pochybností pominula. Kdyby nic jiného, pak berlínská operace byla reakcí na plán „Nemyslitelné“ a hrdinství ruských vojáků a důstojníků bylo varováním pro Churchilla a jeho spolupachatele.

Operace "Nemyslitelné", 3. část

Politický scénář berlínské operace patřil Stalinovi. Generálním tvůrcem vojenské složky byl Georgij Žukov.

Wehrmacht zamýšlel vytvořit v ulicích Berlína druhý Stalingrad. Tentokrát však na řece Sprevě. Vybudování kontroly nad městem bylo náročným úkolem. Na přístupových cestách k Berlínu nestačilo překonat Seelowské výšiny a prolomit - s těžkými ztrátami - sedm linií vybavených pro dlouhodobou obranu. Na okrajích hlavního města Říše a na hlavních silnicích města pak Němci zakopali tanky a přeměnili je tak na obrněná palebná postavení. Když se ruští vojáci například probíjeli na Frankfurter Allee, ulici, jež vedla přímo do centra, narazili znovu na těžkou palbu, což mnoho z nich zaplatilo životem...

Když o tom všem přemýšlím, stále mě na srdci tíží otázka: nebylo by bývalo lepší Berlín neprodyšně obklíčit a počkat, až se vzdá? Bylo tak důležité vztyčit vlajku na Reichstagu? Ať je prokletý! Při obsazení této budovy padly stovky ruských vojáků... Stalin však na provedení berlínské operace trval. Chtěl ukázat iniciátorům "Nemyslitelného" palebnou a údernou sílu sovětských ozbrojených sil. S náповědou, že výsledek války se nerozhoduje ani ve vzduchu, ani na moři, ale na zemi.

Nesporné je jedno: bitva o Berlín zchladila mnohé horké hlavy, a tak splnila svůj politický, psychologický i vojenský účel. A hlav omámených poměrně snadným úspěchem bylo na jaře pětačtyřicátého na Západě víc než dost. Například jeden z nich - již dříve zmíněný americký tankový generál Patton. Ten hystericky požadoval nezastavit se na Labi, ale neprodleně přesunout americká vojska přes Polsko a Ukrajinu do Stalingradu, s cílem vítězně ukončit válku tam, kde Hitler utrpěl porážku. Jestliže tento generál Rusy nazýval "potomky Džingischána", pak ani Churchill nebyl ve svém vyjadřování zrovna skromný. Sovětští lidé byli pro něj jediné "barbaři" a „divoké opice". Zkrátka teorie podlidí nebyla německým monopolem. Stejně jako Patton byl připraven zahájit válku za pochodu a dostat se až do Stalingradu.

Útok na Berlín a instalace vlajky Vítězství nad Reichstagem nebyly samozřejmě jen symbolem nebo finálním akordem války. Tím méně propagandy. Pro armádu bylo zásadní vstoupit do doupěte nepřítele a tím vyznačil konec nejtěžší války v ruských dějinách. Odtud, z Berlína, tak to chápali vojáci, vyrazila fašistická šelma a přinesla nesmírný zármutek nejen sovětskému lidu, ale i národům Evropy a celého světa. Rudá armáda tam přišla, aby zahájila novou kapitolu v historii, v dějinách samotného Německa, v dějinách lidstva.

Podívejme se blíže na dokumenty, které byly podle pokynů Stalina připravovány na jaře 1945, v březnu, v dubnu a v květnu. Objektívni výzkumník bude přesvědčen: nikoli z pocitu pomsty byl stanoven plánovaný kurz Sovětského svazu. Vedení země nařídilo, aby se k Německu přistupovalo jako k poraženému státu, přičemž německý lid byl zodpovědný za rozpoutání války. Ale... nikdo se nechystal tuto porážku chápat jako doživotní trest bez vyhlídky na slušnou budoucnost. Stalin realizoval ještě v jednačtyřicátém stanovenou tézi: hitlerové přicházejí a odcházejí, ale Německo, německý lid zůstává.

Samozřejmě že bylo nutné donutit Němce přinést svůj podíl k oživení „spálené země", kterou po sobě zanechali na okupovaných územích. Aby byly plně vykompenzovány ztráty a škody způsobené jen samotnému Rusku, nestačilo by k tomu veškeré národní bohatství Německa. Brát tolik, kolik bude možné, aniž by však bylo nutné si na krk pověsit obživu i samotných Němců, „pobrat trochu víc"-

tak ne zrovna diplomatickým jazykem Stalin orientoval podřízené v otázce reparací. Žádný hřebík nebyl nadbytečný, aby zvedl z ruin Ukrajinu, Bělorusko a centrální oblasti Ruska. Vždyť byly zničeny více než čtyři pětiny výrobní kapacity. Více než třetina obyvatelstva přišla o své domovy. Němci vyhodili do vzduchu a zničili v délce 80 tisíc kilometrů železniční tratě, a dokonce i pražce zpřelámali. Všechny mosty strhli. A 80 tisíc km, to je více než všechny německé železnice před druhou světovou válkou dohromady.

Sovětskému velení však byly dány přísné pokyny k zastavení jakéhokoli hanění - průvodce všech válek - ve vztahu k civilnímu obyvatelstvu, zejména k ženám a dětem. Násilníci spadali pod vojenské tribunály. Tak tomu bylo.

Současně Moskva požadovala tvrdě trestat jakékoliv přepady a diverze „nedobitých a nenapravitelných“, k nimž by mohlo dojít jak v poraženém Berlíně, tak i v sovětské okupační zóně. Těch, kdo by chtěli střílet do zad vítězů, nebyl tak málo. Berlín padl 2. května, ale "místní boje" trvaly ještě dalších deset dnů. Ivan Ivanovič Zajcev, který pracoval na ruském velvyslanectví v Bonnu, mi řekl, že „jemu vždy přálo štěstí“. Válka skončila 9. května, ale on v Berlíně bojoval až do jedenáctého. Tam se proti sovětským vojákům stavěly oddíly esesáků z patnácti zemí. Kromě Němců tam působili norští, dánští, belgičtí, holandští, lucemburští a bůh ví, jací ještě nacisté...

„Kapitulace“ Německa v Remeši

Chtěl bych se ještě dotknout toho, jak nám spojenci chtěli ukrást Den vítězství, když 7. května v Remeši přijali kapitulaci Němců. Toto ve skutečnosti separátní ujednání bylo součástí plánu „Nemyslitelné“. Bylo třeba, aby Němci kapitulovali pouze před západními spojenci a mohli se tak zúčastnit třetí světové války. Hitlerův nástupce Dönitz v té době řekl: „Ukončíme válku s Británií a Spojenými státy, protože ztratila svůj význam, ale budeme pokračovat ve válce se Sovětským svazem.“ Kapitulace v Remeši byla ve skutečnosti duchovním dítětem Churchilla a Dönitze. Dohoda o předání byla podepsána 7. května v 2:45.

Stálo nás hodně práce přinutit Trumana potvrdit kapitulaci v Berlíně, přesněji v Karlhorste 9. května za účasti SSSR a spojenců a dohodnout se na 9. květnu jako na Dni vítězství, neboť Churchill trval na tom, aby za den, kdy skončila válka, byl považován 7. květen.

Mimochodem v Remeši došlo k ještě jednomu podvodu. Text dohody o německé bezpodmínečné kapitulaci před spojenci schválila už před několika měsíci Jaltská konference a svými podpisy jej ztvrdili Roosevelt, Churchill a Stalin. Ale Američané

předstírali, že zapomněli na existenci tohoto dokumentu, který mimochodem ležel v sejfu náčelníka štábu Eisenhowera Smitha. Okolí Eisenhowera pod vedením tohoto Smitha sestavilo nový dokument, "očistěný" od ustanovení z Jalty, která se spojencům nehodila. Zároveň byl tento dokument podepsán generálem Smithem jménem spojenců, ale Sovětský svaz nebyl dokonce ani zmíněn, jako by nebyl do války vůbec zapojen. Takový spektakl byl sehrán v Remeši! Dokument o kapitulaci pak byl předán Němcům dřív, než byl poslán do Moskvy.

Eisenhower a Montgomery se odmítli účastnit společného pochodu Vítězství v bývalém hlavním městě Říše, kde měli být spolu s Žukovem. Plánovaná přehlídka vítězství se sice v Berlíně uskutečnila, ale pouze za účasti maršála Žukova. Stalo se tak v červenci pětáctýřicátého. V Moskvě se, jak známo, Vítězná přehlídka konala 24. června.

Smrt Roosevelta způsobila téměř bleskovou změnu v americké politice. Ve svém posledním sdělení americkému kongresu (25. března 1945) prezident varoval: buď Američané při provádění rozhodnutí z Teheránu a Jalty převezmou odpovědnost za mezinárodní spolupráci, nebo budou odpovědní za nový světový konflikt. Truman toto varování, tuto politickou závěť svého předchůdce vůbec nevzal v úvahu. V popředí měl nadále být - "Pax Američana".

I když Truman věděl, že SSSR vstoupí do války s Japonskem - Stalin dokonce sdělil Spojeným státům přesné datum (8. srpen) - přesto dal příkaz, aby na Hirošimu byla svržena atomová bomba. Přitom to vůbec nebylo nutné, protože, Japonsko bylo rozhodnuto, že jakmile mu SSSR vyhlásí válku, bude kapitulovat. Truman však chtěl ukázat svou sílu, a proto vystavil Japonsko atomovému bombardování. Když se vracel na křižníku "August" z Postupimské konference, dal Truman do USA Eisenhowerovi příkaz: připravit plán pro vedení atomové války proti SSSR.

V prosinci 1945 se v Moskvě konalo setkání ministrů zahraničí. První státní tajemník Trumana Byrnes po návratu do Států v rozhlasovém vysílání 30. prosince řekl: „Po setkání se Stalinem jsem si více než kdy jindy jistý, že svět, jaký je z amerického hlediska spravedlivý, je dosažitelný." 5. ledna 1946 mu Truman dává za to ostré pokárání: "Všechno, co jste namluvil, je nesmysl. Nepotřebujeme žádný kompromis se Sovětským svazem. Potřebujeme "Pax Američana", který bude odpovídat na 80 procent našim návrhům.

Válka probíhala dál, neskončila v roce 1945, skutečně přerostla do třetí světové války, která byla vedena pouze jinými prostředky. Je třeba jen upřesnit. Plán "Nepředstavitelné" se neuskutečnil v podobě, jak jej vymyslel Churchill. Truman měl v této věci své vlastní plány. Byl přesvědčen, že konfrontace mezi USA a SSSR nekončí kapitulací Německa a Japonska. Je to jen začátek nové fáze boje. Nebylo náhodou, že poradce velvyslanectví v Moskvě, Kennan, když viděl, jak Moskvané slavili Den vítězství 9. května 1945 před americkým velvyslanectvím, řekl: „Jásají ... Myslí si, že válka skončila. Jenže skutečná válka teprve začíná."

Ptali se Trumana: „Jak se studená válka liší od horké?" Odpověděl: „Je to tatáž válka, která je však vedena jinými prostředky." A tak tomu bylo po všechny následující roky. Úkolem bylo vytlačit SSSR z pozic, na které se dostal. Byl splněn. Úkolem bylo dosáhnout degenerace lidí. Jak můžete vidět, tento úkol je prakticky splněn. Mimochodem Spojené státy vedly a vedou válku nejen s námi. Atomovou bombou vyhrožovali Číně, Indii... Ale jejich hlavním nepřítelem byl vždy samozřejmě SSSR.

Podle tvrzení amerických historiků, měl Eisenhower dvakrát na stole rozkaz k nanesení preventivního úderu proti SSSR. Podle jejich zákonů rozkaz vstoupí v platnost, pokud je podepsán všemi třemi náčelníky štábů - námořních, vzdušných i pozemních sil.

Byly tam dva podpisy, třetí chyběl.

A to jen proto, že vítězství nad SSSR by bylo podle jejich výpočtů dosaženo pouze v případě, že by během prvních 30 minut bylo zabito 65 milionů obyvatel země. Náčelník štábu pozemních vojsk však byl toho názoru, že to nelze zajistit...

- konec - autor: Pavel Krasnov zdroj:

<https://www.kramola.info/vesti/vlast/operaciva-nemvslimoe-plan-napadeniya-sovuznikov-na-sssr-v-1945-aodu>

překlad: Vlabi